

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

Talmud Navigator

קידושין-עשרה יוחסין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	עז.
מימרא													מ
בת חלל זכר - פסולה מן הכהונה לעולם.													עז.
ישראל שנשא חללה - בתו כשירה לכהונה.													עז.
חלל שנשא בת ישראל - בתו פסולה לכהונה.													עז.
בת גר זכר כבת חלל זכר.	רבי יהודה:												עז.
ישראל שנשא גיורת - בתו כשירה לכהונה, וגר שנשא בת ישראל - בתו כשירה לכהונה, אבל גר שנשא גיורת - בתו פסולה לכהונה, אחד גר ואחד עבדים משוחררים, אפי' עד י' דורות, עד שתהא אמו מישראל אף גר שנשא גיורת - בתו כשירה לכהונה.	רבי אליעזר בן יעקב: רבי יוסי:												עז.
מאי לעולם?													עז.
מהו דתימא מידי דהוה אמצרי ואדומי, מה להלן לאחר שלשה דורות, אף כאן נמי לאחר שלשה דורות, קא משמע לן.													עז.
ישראל שנשא חללה.													עז.
מנא הני מילי?													עז.
נאמר כאן: (ויקרא כא) ולא יחלל זרעו בעמיו, ונאמר להלן: (ויקרא כא) לא יטמא בעל בעמיו, מה להלן זכרים ולא נקבות, אף כאן זכרים ולא נקבות.	רבי יוחנן משום ר' שמעון:												עז.
אלא מעתה, בתו של כ"ג תישתר?													עז.
מי כתיב בנו? זרעו כתיב, לא יחלל זרעו בעמיו.													עז.
בת בנו תישתר?													עז.
כתיב: לא יחלל זרעו, מקיש זרעו לו, מה הוא בתו פסולה, אף בנו בתו פסולה.													עז.
בת בתו תיתסך													עז.
אם כן, גזירה שוה מאי אהני ליה.													עז.
חלל שנשא בת ישראל - בתו פסולה.													עז.
בת חלל זכר - פסולה מן הכהונה לעולם	הא תנא ליה רישא:												עז.
אידי דתנא רישא ישראל שנשא חללה, תנא נמי סיפא חלל שנשא בת ישראל.													עז.
מתניתין דלא כרבי דוסתאי בן יהודה													עז.
כשם שבני ישראל מקוה טהרה לחללות, כך בנות ישראל מקוה טהרה לחללים.	דתנאי, רבי דוסתאי בן יהודה:												עז.
מאי טעמיה דר' דוסתאי בר' יהודה?													עז.
אמר קרא: לא יחלל זרעו בעמיו, בעם אחד הוא דמיחל, בשני עממים אינו מיחל.													עז.
לא יחלל זרעו - אין לי אלא זרעו, היא עצמה מנין? אמרת קל וחומר: מה זרעו שלא עבר עבירה - מתחלל, היא שעברה עבירה - אינו דין שמתחלל.	תנו רבנן:												עז.
הוא עצמו יוכיח, שעבר עבירה ואין מתחלל													עז.
מה להוה שכן אין מתחלל בכל מקום, תאמר בהיא שמתחללת בכ"מ?													עז.
ואם נפשך לומר, אמר קרא: לא יחלל זרעו, לא יחולל זה שהיה כשר ונתחלל.													עז.
מאי אם נפשך לומר?													עז.
וכי תימא איכא למיפרך: מה לזרעו שכן יצירתו בעבירה אמר קרא: לא יחלל, לא יחולל זה שהיה כשר ונתחלל.													עז.

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>מקרא-key:</p>										
קידושין-עשרה יוחסין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
איזו היא חללה? כל שנולדה מן הפסולים.	מאי פסולים?	תנו רבנן:												עז.
אילמא פסולים לו	הרי מחזיר גרושתו דפסולה לו, ובניה כשרים, דכתי': (דברים כד) תועבה היא, היא תועבה, ואין בניה תועבים	רב יהודה:												עז.
נולדה אין, לא נולדה לא, הרי אלמנה וגרושה זונה דלא נולדה, וקא הויא חללה	הכי קאמר: איזו היא חללה? כל שנולדה מן פסול כהונה.	רבה:												עז.
מאי מוזכרת?	ה"ק: איזו היא חללה, שעיקרה מדברי תורה ואין צריכין לפרש מדברי סופרים? כל שנולדה מן פסולי כהונה.	רב יצחק בר אבין:												עז.
אלמנה אלמנה אלמנה - אינו חייב אלא אחת, גרושה גרושה גרושה - אינו חייב אלא אחת, (ויקרא כא) אלמנה וגרושה וחללה זונה, בזמן שהם כסדר - חייב על כל אחת ואחת, זינתה ונתחללה ונתגרשה ונתארמלה - אינו חייב אלא אחת.	אלמנה אלמנה אלמנה - אינו חייב אלא אחת.	אמר מר:												עז.
האי אלמנה היכי דמי?	אילמא שבא על אלמנת ראובן ועל אלמנת שמעון ועל אלמנת לוי													עז.
אמאי אינו חייב אלא אחת? הרי גופין מוחלקים, הרי שמות מוחלקים	אלא שבא על אלמנה אחת שלש ביאות													עז.
היכי דמי?	אי דלא אתרו ביה													עז.
פשיטא דאינו חייב אלא אחת	אלא דאתרו ביה אכל חדא וחדא													עז.
אמאי אינו חייב אלא אחת?	נזיר שהיה שותה יין כל היום כולו - אינו חייב אלא אחת, אמרו לו אל תשתה אל תשתה והוא שותה - חייב על כל אחת ואחת	והתנן:												עז.
לא צריכא, שבא על אלמנת ראובן שהיתה אלמנת שמעון שהיתה אלמנת לוי, מהו דתימא הרי שמות מוחלקים, קמ"ל: גופים מוחלקים בעינן, וליכא.	(ויקרא כא) אלמנה וגרושה וחללה זונה.													עז.
האי תנא מאי קסבר?	אי קסבר: איסור חל על איסור													עז.
איפכא נמי?	ואי קסבר: אין איסור חל על איסור													עז.
אפילו כסדר הזה נמי לא	האי תנא, איסור חל על איסור לית ליה, איסור מוסיף אית ליה, אלמנה אסורה לכהן גדול ושריא לכהן הדיוט, הויא לה גרושה, מיגו דאיתוסף לה איסורא לגבי כהן הדיוט - איתוסף לה איסורא לגבי כהן גדול, ועדיין שריא למיכל בתרומה, הויא לה חללה, מיגו דאיתוסף איסורא למיכל בתרומה - איתוסף איסורא לגבי כהן גדול.	רבא:												עז.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
קידושין-עשרה יוחסין	מאי דאמר													
מימרא	מאי דאמר													
אלא זונה, מאי איסור מוסיף אית בה?												ז	ז	ז
הואיל ושם זנות פוסל בישראל.	רב חנא בר רב קטינא:											!	ז	ז
כל שהוא (ויקרא כא) ביקח - הרי הוא (ויקרא כא) בלא יקה, כל שאינו ביקח - אינו בלא יקה, פרט לכהן גדול שבא על אחותו אלמנה.	תני תנא קמיה דרב ששת:													ז
דאמר לך מני? ר' שמעון היא	אמר ליה: [רב ששת]													ז
אין איסור חל על איסור	דאמר: [רבי שמעון]												♦	ז
האוכל נבילה ביום הכפורים - פטור	דתניא, רבי שמעון:													ז
דאי רבנן														ז
איסור חל על איסור	הא אמרי: [רבנן]												♦	ז
אפי' תימא רבנן, כי אמרי רבנן איסור חל על איסור - ה"מ איסור חמור על איסור קל, אבל איסור קל על איסור חמור - לא חייל.													ז	ז
הא מני? רבנן היא, דאמרי: איסור חל על איסור, וכי אמרי רבנן איסור חל על איסור - הני מילי איסור חמור על איסור קל, אבל איסור קל על איסור חמור - לא חייל, דאי ר"ש, השתא איסור חמור על איסור קל לא חייל, איסור קל על איסור חמור מביעיא?	איכא דאמרי:													ז
מהו דתימא איסור כהונה שאני, קמ"ל.													ז	ז
ישראל הבא על אחותו - זונה משוי לה. חללה משוי לה או לא משוי לה? מי אמרינן קל וחומר: מחייבי לאוין היא חללה, מחייבי כריתות לא כל שכן, או דילמא אין חללה אלא מאיסור כהונה?	רב פפא לאביי:												^	ז
אין חללה אלא מאיסור כהונה בלבד.	אמר ליה: [אביי]												!	ז
מנא הא מילתא דאמור רבנן אין חללה אלא מאיסור כהונה?	רבא:													ז
לא יאמר גרושה ככהן גדול ותיתי בקל וחומר מכהן הדיוט, ואנא אמין: השתא לכהן הדיוט אסורה, לכהן גדול מביעיא? למה נאמרה?	דתניא:												ז	ז
כשם שחלוקה גרושה מזונה וחללה ככהן הדיוט, כך חלוקה ככהן גדול.													!	ז
פשיטא, מיגרע גרעה?													ז	ז
אלא, כשם שחלוקה גרושה מזונה וחללה ככהן הדיוט, כך אלמנה חלוקה מגרושה וחללה זונה ככהן גדול.													!	ז
חללה למה נאמרה?													ז	ז
אין חללה אלא מאיסור כהונה.													!	ז
זונה למה נאמרה?													ז	ז
נאמר כאן זונה ונאמר להלן זונה, מה כאן זרעו חולין, אף להלן זרעו חולין.													!	ז
הילכך, כהן הבא על אחותו - זונה משוי לה, חללה לא משוי לה, חזר ובא עליה - עשאה חללה.	רב אשי:													ז
כהן גדול באלמנה - לוקה שנים, אחת משום (ויקרא כא) לא יקה, ואחת משום (ויקרא כא) לא יחלל.	רב יהודה:													ז
ולילקי נמי משום (ויקרא כא) לא יחלל זרעו													ז	ז
בשלא גמר ביאתו.													!	ז
אלמנה וגרושה - לוקה משום שני שמות	מתיב רבא:												ז	ז
מאי לאו שני שמות ותו לא													ז	ז
לא, שני שמות על זה, ושני שמות על זה.													!	ז
אי הכי, אימא סיפא:													ז	ז

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>		<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
קידושין-עשרה יוחסין	מאן דאמר															
מימרא	מאן דאמר															
בנכסים שנפלו לאחר מיכן.		!											עז:			
אדם מקנה דבר שלא בא לעולם	ולרבי מאיר, דאמר:	ז	■										עז:			
יכיר למה לי?		ז											עז:			
שנפלו לו כשהוא גוסס.		!											עז:			
מי שנתן רשות לשלוחו לקדש את בתו, והלך הוא וקדשה, אם שלו קדמו - קידושיו קידושין, ואם של שלוחו קדמו - קידושיו קידושין, ואם אינו ידוע - שניהם נותנים גט, ואם רצו - אחד נותן גט ואחד כונס. וכן האשה שנתנה רשות לשלוחה לקדשה, והלכה וקדשה את עצמה, אם שלה קדמו - קדושיה קידושין, ואם של שלוחה קדמו - קידושיו קידושין, ואם אינו יודעין - שניהם נותנים לה גט, ואם רצו - אחד נותן לה גט ואחד כונס.													עז:			
וצריכא דאי אשמעינן גבי דידיה, משום דגברא קים ליה ביוחסין, אבל איתתא דלא קים לה ביוחסין - אימא לא ניהוו קידושיה קידושין ואי אשמעינן גבי דידה, משום דאיתתא דייקא ומינסבא, אבל איהו - אימא לא איכפת ליה, צריכא.													עז:			
קידשה אביה בדרך וקדשה עצמה בעיר, והרי היא בוגרת, רב אמר: הרי היא בוגרת לפנינו	איתמר: [רב]										◆	■	◇	עז:		
חיישין לקידושי שניהם.	שמואל:											◆	■	◇	עז:	
אימת?												^		עז:		
אילמא בתוך ששה												!		עז:		
בהא נימא רב, הרי היא בוגרת לפנינו? השתא הוא דבגרה												ז		עז:		
אלא לאחר ששה												!		עז:		
בהא נימא שמואל חיישין לקידושי שניהם?												ז		עז:		
אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים בלבד	והא אמר שמואל:											■	ז	עז:		
לא צריכא, דקדיש בההוא יומא דמשלים ששה												!	◇	עז:		
הרי היא בוגרת לפנינו, מדהשתא בוגרת, בצפרא נמי בוגרת	רב:											◆	■	!	◇	עז:
השתא הוא דאייתי סימנים.	שמואל:											◆	■	!	◇	עז:
ושמואל, מאי שנא ממקוה?													ז	◇	עז:	
מקוה שנמדד ונמצא חסר, כל טהרות שנעשו על גביו למפרע, בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים - טמאות	דתנן:												■	ז	◇	עז:
שאני התם, דאיכא למימר: העמד טמא על חזקתו ואימר לא טבל.													!		עז:	
אדרבה, העמד מקוה על חזקתו ואימר לא חסר													ז		עז:	
הרי חסר לפניך.													!		עז:	
הכא נמי הרי בוגרת לפניך													ז		עז:	
השתא הוא דבגרה.													!		עז:	
התם נמי השתא הוא דחסר													ז		עז:	
התם תרתי לריעותא, הכא חדא לריעותא.													!	◇	עז:	
ושמואל, מאי שנא מחבית?													ז	◇	עז:	
היה בודק את החבית להפריש עליה תרומה והולך, ואחר כך נמצאת חומץ - כל ג' ימים ודאי, מיכן ואילך ספק	דתניא:												■	ז	◇	עז:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!</p>
--	--

Talmud Navigator

קידושין-עשרה יוחסין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ורמינן חבית אמקוה, מ"ש דהכא ודאי, ומ"ש דהכא ספק?												עט.
מאן תנא חבית? רבי שמעון היא, דגבי מקוה נמי ספיקא משוי	ואמר רב חנינא מסוריא:											עט.
כל טהרות שנעשו על גבוי למפרע, בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים - טמאות	דתניא: [ת"ק]											עט.
ברשות הרבים - טהורות, ברשות היחיד - תולין	רבי שמעון:											עט.
אבל לרבנן, טבל למפרע												עט.
שאני התם, דאיכא למימר: העמד טבל על חזקתו ואימר לא ניתקן.												עט.
אדרבה, העמד יין על חזקתו ואימר לא החמיץ												עט.
הרי החמיץ לפניך.												עט.
הכא נמי הרי היא בוגרת לפנינן												עט.
השתא הוא דבגרה.												עט.
התם נמי השתא הוא דאחמיץ												עט.
התם תרתי לריעותא, הכא חדא לריעותא הוא דאיכא.												עט.
נימא כתנאי												עט.
מי מוציא מיד מי? הוא מוציא מידם בלא ראייה, והן אין מוציאים מידו בלא ראייה, דברי ר' יעקב	[רבי יעקב]											עט:
אם בריא הוא - עליו להביא ראיה שהיה שכיב מרע, ואם שכיב מרע הוא - עליהם להביא ראיה שבריא היה	רבי נתן:											עט:
נימא, רב דאמר כרבי נתן, ושמואל דאמר כר' יעקב												עט:
אנא דאמרי אפילו כרבי יעקב, עד כאן לא קאמר ר' יעקב התם, דאיכא למימר העמד ממון על חזקתו, אבל הכא מי נימא העמד גוף על חזקתו?	אמר לך רב:											עט:
אנא דאמרי אפילו לרבי נתן, עד כאן לא קאמר רבי נתן התם, דכולי עלמא בחזקת בריאים קיימי, מאן דקא מפיק נפשה מחזקה הוי עליה לאיתווי ראייה, אבל הכא מי קא מפקא נפשה מחזקה דקמיה?	ושמואל אמר:											עט:
נימא כהני תנאי:												עט:
קידשה אביה בדרך וקידשה עצמה בעיר, והרי היא בוגרת, תנא חדא: הרי היא בוגרת לפנינו	[תנא חדא]											עט:
חיישנן לקידושי שניהם	תניא אידך:											עט:
מאי לאו חד כרב, וחד כשמואל												עט:
לא, אידי ואידי כשמואל, כאן במכחשתו, כאן בשאין מכחשתו.												עט:
ונימא, מדמתניתא לא פליגי, אמוראי נמי לא פליגי												עט:
ותסברא?												עט:
הא רב יוסף בריה דרב מנשיא מדוויל עבד עובדא כוותיה דרב												עט:
כ"ע כילי ליה בקבא זוטא, והאי מדרבנן כילי ליה בקבא רבה	ואיפיד שמואל ואמר:											עט:
ואי סלקא דעתך לא פליגי, אמאי קא מקפיד? דילמא כי עבד עובדא במכחשתו.												עט:
הילכתא כוותיה דשמואל	מר זוטרא לרב אשי, הכי אמר אממר:											עט:
הילכתא כוותיה דרב.	רב אשי:											עט:

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																			
קידושין-עשרה יוחסין		מימרא		מאן דאמר																			
עיסה בתוך הבית ושרצים וצפרדעים מטפלין שם, ונמצאו חתיכות בעיסה, אם רוב שרצים - טמאה, אם רוב צפרדעים - טהורה.		כדתנן:				!		◊															
שני דברים אין בהם דעת לישראל, ועשאו חכמים כמה שיש בהם דעת לישראל: תינוק ועוד אחרת.		תניא כותיה דרבי יוחנן:				■		◊															
תינוק						^																	
הא דאמרן.						!																	
ועוד אחרת מאי היא?						^		◊															
עיסה בתוך הבית ותרגולים ומשקים טמאים שם, ונמצאו נקורים נקורים בעיסה - תולין, לא אוכלין ולא שורפין.						!		◊															
לא שנו אלא במשקים לבנים, אבל במשקים אדומים, אם איתא דנקיר - מידע ידיע.		רבי יהושע בן לוי:				■		◊															
ודילמא בלעתניהו עיסה						;																	
לא שנו אלא במשקים צלולים שבבואה של תינוק ניכר בה, אבל משקים עכורים - לא.		רבי יוחנן, דבר זה שמע בריבי ופירושו לא שמע:				!		◊															
לא יתייחד אדם עם שתי נשים, אבל אשה אחת מתייחדת עם שני אנשים		[ת"ק]				◊		■															
אף איש אחד מתייחד עם שתי נשים בזמן שאשתו עמו וישן עמהם בפונדקי, מפני שאשתו משמרתו.		רבי שמעון:				◊		■															
מתייחד אדם עם אמו ועם בתו וישן עמהם בקירוב בשר, ואם הגדילו - זו ישנה בכסותה וזה ישן בכסותו.						■																	
מ"ט?						^																	
הואיל ונשים דעתן קלות עליהן.		תנא דבי אליהו:				!		◊															
מנא הני מילי?						^																	
רמז ליהוד מן התורה מנין? שנאמר: (דברים יג) כי יסיתך אחיך בן אמו, וכי בן אמו מסית, בן אב אינו מסית? אלא לומר לך: בן מתייחד עם אמו, ואסור להתייחד עם כל עריות שבתורה.		רבי יוחנן משום ר' ישמעאל:				!		◊															
פשטיה דקרא במאי כתיב?						^		◊															
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא בן אב דסני ליה ועייץ ליה עצות רעות, אלא אפילו בן אב דלא סני ליה - אימא צייתי ליה, קמ"ל.		אביי:				!		◊															
נימא, מתני' דלא כאבא שאול						;																	
כל שלשים יום - יוצא בחיק, ונקבר באשה אחת ושני אנשים, אבל לא באיש אחד ושתי נשים		דתניא: [ת"ק]				◊		■		;		◊											
אף באיש אחד ושתי נשים		אבא שאול:				◊		■		;		◊											
אפילו תימא אבא שאול, בשעת אנינות תביר יצריה.						!		◊															
ורבנן?						;																	
סברי לה כר' יצחק		[רבנן]				!		◊															
(איכה ג) מה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו - אפילו בשעת אנינותו של אדם יצרו מתגבר עליו.		דאמר רבי יצחק:				!		◊															
ואבא שאול?						;																	
כי כתיב הווא - במתעם על מדותיו כתיב, והכי קאמר: מה יתעם על מדותיו? וכי גבר על חטאיו? דיו חיים שנתתי לו.		[אבא שאול]				!		◊															
ורבנן?						;																	
כי הווא מעשה דהווא איתתא, דהווא עובדא ואפיקתיה.		[רבנן]				!		◊															
אבל אשה אחת.						■		<															

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O key-מקרא- proof- ראיה- ■</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
קידושין-עשרה יוחסין	מאן דאמר										
שאני רב ביבי, דשושבינתיה הואי וגייסא ביה.											!
אנשים מבחוץ ונשים מבפנים - אין חוששין משום ייחוד, אנשים מבפנים ונשים מבחוץ - חוששין משום ייחוד.	רב כהנא:										■
במתניתא תנא איפכא.	[מתניתא]										■
השתא דאמר רב כהנא הכי, ותנא מתניתא איפכא, אנא נעביד לחומרא.	אביי:										■
אביי דייר גולפי.	[אביי]										○
רבא דייר קנה.	[רבא]										○
סקבא דשתא - ריגלא.	אבין:										■
הנך שבויתא דאתאי לנהרדעא, אסקינהו לבי רב עמרם חסידא, אשקולו דרגא מקמייהו											○
בהדי דקא חלפה חדא מנייהו נפל נהורא באיפומא, שקליה רב עמרם לדרגא דלא הווי יכלין בי עשרה למדלייא, דלייא לחודיה. סליק ואזיל, כי מטא לפלגא דרגא איפשה, רמא קלא: נורא בי עמרם											○
אתו רבנן, אמרו ליה: כסיתנין											○
מוטב תיכספו בי עמרם בעלמא הדין, ולא תיכספו מיניה לעלמא דאתי.	אמר להו: [רב עמרם]										○
אשבעיה דינפק מיניה											○
נפק מיניה כי עמודא דנורא											○
חזי, דאת נורא ואנא בישרא, ואנא עדיפנא מינך.	אמר ליה: [רב עמרם]										○
רבי מאיר הוה מתלוצץ בעוברי עבירה	[רבי מאיר]										○
יומא חד אידמי ליה שטן כאיתתא בהך גיסא דנהרא, לא הוה מברא, נקט מצרא וקא עבר.											○
כי מטא פלגא מצרא שבקיה											○
אי לאו דקא מכרזי ברקיעא הזהרו בר' מאיר ותורתו, שויתיה לדמך תרתי מעי.	אמר: [רבי מאיר]										○
ר' עקיבא הוה מתלוצץ בעוברי עבירה	[רבי עקיבא]										○
יומא חד אידמי ליה שטן כאיתתא בריש דיקלא, נקטיה לדיקלא וקסליק ואזיל.											○
כי מטא לפלגיה דדיקלא שבקיה											○
אי לאו דמכרזי ברקיעא הזהרו ברבי עקיבא ותורתו, שויתיה לדמך תרתי מעי.	אמר: [רבי עקיבא]										○
פלימו הוה רגיל למימר כל יומא: גירא בעיניה דשטן.	[פלימו]										○
יומא חד מעלי יומא דכיפורי הוה, אידמי ליה כעניא, אתא קרא אבבא, אפיקו ליה ריפתא											○
אמר ליה: יומא כי האידנא כולי עלמא גואי, ואנא אבראי?											○
עייליה וקריבו ליה ריפתא.											○
אמר ליה: יומא כי האידנא כולי עלמא אתכא, ואנא לחודאי?											○
אתוהו אותבוהו אתכא.											○
הוה יתיב מלא נפשיה שיחנא וכיבי עליה, והוה קעביד מילי דמאיס											○
א"ל: תיב שפיר.											○

קידושין-עשרה יוחסין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא- statement	מיימרא- statement											
קושיא- challenge	קושיא- challenge											
שאלה- question	שאלה- question											
תירוץ- answer	תירוץ- answer											
ראיה- proof	ראיה- proof											
disputants- חולקים	disputants- חולקים											
נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review	נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review											
מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment	מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment											
מעשה- story	מעשה- story											
מקרא- key	מקרא- key											
מתייחד אדם עם אמו.	מתייחד אדם עם אמו.											
מתייחד אדם עם אחותו, ודר עם אמו ועם בתו.	מתייחד אדם עם אחותו, ודר עם אמו ועם בתו.											
כי אמרה קמיה דשמואל	כי אמרה קמיה דשמואל											
אסור להתייחד עם כל עריות שבתורה, ואפילו עם בהמה.	אסור להתייחד עם כל עריות שבתורה, ואפילו עם בהמה.											
מתייחד אדם עם אמו ועם בתו, וישן עמהם בקירוב בשר	מתייחד אדם עם אמו ועם בתו, וישן עמהם בקירוב בשר											
ותיבתא דשמואל	ותיבתא דשמואל											
ולייטעמיך	ולייטעמיך											
אחותו וחמותו ושאר כל עריות שבתורה - אין מתייחד עמהם אלא בעדים	אחותו וחמותו ושאר כל עריות שבתורה - אין מתייחד עמהם אלא בעדים											
בעדים אין, שלא בעדים לא	בעדים אין, שלא בעדים לא											
אלא תנאי היא	אלא תנאי היא											
הזהירו בי מפני בתי.	הזהירו בי מפני בתי.											
הזהירו בי מפני כלתי	הזהירו בי מפני כלתי											
ליגלג עליו אותו תלמיד.	ליגלג עליו אותו תלמיד.											
לא היו ימים מועטים, עד שנכשל אותו תלמיד בחמותו.	לא היו ימים מועטים, עד שנכשל אותו תלמיד בחמותו.											
אפילו עם בהמה.	אפילו עם בהמה.											
אביי מכללי להו מכולה דברא.	אביי מכללי להו מכולה דברא.											
רב ששת מעבר ליה מצרא.	רב ששת מעבר ליה מצרא.											
רב חנן מנהרדעא איקלע לרב כהנא לפום נהרא, חזייה דיתיב וקא גרס וקיימא בהמה קמיה	רב חנן מנהרדעא איקלע לרב כהנא לפום נהרא, חזייה דיתיב וקא גרס וקיימא בהמה קמיה											
לא סבר לה מר אפילו עם בהמה?	לא סבר לה מר אפילו עם בהמה?											
לאו אדעתאי.	לאו אדעתאי.											
מתייחד אדם עם שתי יבמות, ועם שתי צרות, עם אשה וחמותה, עם אשה ובת חמותה, עם אשה ובת בעלה, עם אשה ותינוקת שיודעת טעם ביאה ואין מוסרת עצמה לביאה.	מתייחד אדם עם שתי יבמות, ועם שתי צרות, עם אשה וחמותה, עם אשה ובת חמותה, עם אשה ובת בעלה, עם אשה ותינוקת שיודעת טעם ביאה ואין מוסרת עצמה לביאה.											
הגדילו - זה ישן בכסותו וכו'.	הגדילו - זה ישן בכסותו וכו'.											
וכמה?	וכמה?											
תינוקת - בת תשע שנים ויום אחד, תינוק - בן שנים עשרה שנה ויום אחד.	תינוקת - בת תשע שנים ויום אחד, תינוק - בן שנים עשרה שנה ויום אחד.											
תינוקת - בת שנים עשרה שנה ויום אחד, תינוק - בן שלש עשרה שנה ויום אחד.	תינוקת - בת שנים עשרה שנה ויום אחד, תינוק - בן שלש עשרה שנה ויום אחד.											
וזה וזה, כדי שיהיו (יחזקאל טז) שדים נכוננו ושערך צמח.	וזה וזה, כדי שיהיו (יחזקאל טז) שדים נכוננו ושערך צמח.											
לא שנו אלא שאינה בושעה לעמוד לפניו ערום, אבל בושעה לעמוד לפניו ערום - אסור. מאי טעמא? יצר אלבשה.	לא שנו אלא שאינה בושעה לעמוד לפניו ערום, אבל בושעה לעמוד לפניו ערום - אסור. מאי טעמא? יצר אלבשה.											
רב אחא בר אבא	רב אחא בר אבא											
לא סבר לה מר דמקדשא?	לא סבר לה מר דמקדשא?											
עברת לך אדרב	עברת לך אדרב											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ◻ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◻ ראייה-proof
---	---

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ארבעה אבות נזיקין: השור, והבור, והמבעה, וההבער.												■	ב. מ
לא הרי השור כהרי המבעה, ולא הרי המבעה כהרי השור.												■	ב. ב
ולא זה וזה שיש בהן רוח חיים, כהרי האש שאין בו רוח חיים.												■	ב. ב
ולא זה וזה שדרכן לילך ולהזיק, כהרי הבור שאין דרכו לילך ולהזיק.												■	ב. ב
הצד השוה שבהן - שדרכן להזיק ושמירתן עליך.												■	ב. ב
וכשהזיק, חב המזיק לשלם תשלומי נזק במיטב הארץ.												■	ב. ב
מדקתני אבות - מכלל דאיכא תולדות, תולדותיהן כיוצא בהן או לאו כיוצא בהן?												◊ ^	ב. ג
גבי שבת												■ !	ב. ב
אבות מלאכות ארבעים חסר אחת	תנן:											■ !	ב. ב
אבות - מכלל דאיכא תולדות												■ !	ב. ב
תולדותיהן כיוצא בהן, לא שנא אב - חטאת, ולא שנא תולדה - חטאת, לא שנא אב - סקילה, ולא שנא תולדה - סקילה.												! ◊	ב. ב
ומאי איכא בין אב לתולדה?												^	ב. ב
נפקא מינה, דאילו עביד שתי אבות בהדי הדדי, אי נמי שתי תולדות בהדי הדדי - מחייב אכל חדא וחדא, ואילו עביד אב ותולדה דידיה - לא מחייב אלא חדא.												!	ב. ב
ולרבי אליעזר דמחייב אתולדה במקום אב אמאי קרי ליה אב ואמאי קרי לה תולדה?												ז	ב. ב
הך דהוה במשכן חשיבא - קרי ליה אב, הך דלא הוה במשכן חשיבא - קרי לה תולדה.												!	ב. ב
גבי טומאות												■ !	ב. ב
אבות הטומאות: השרץ, והשכבת זרע, וטמא מת	תנן:											■ !	ב. ב
תולדותיהן לאו כיוצא בהן, דאילו אב מטמא אדם וכלים, ואילו תולדות - אוכלין ומשקין מטמא, אדם וכלים לא מטמא.												! ◊	ב. ב
הכא מאי?												^ ◊	ב. ב
יש מהן כיוצא בהן, ויש מהן לאו כיוצא בהן.	רב פפא:											! ◊	ב. ב
ג' אבות נאמרו בשור: הקרן, והשן, והרגל.	ת"ר:											■ ◊	ב. ב
קרן מנלן?												^ ◊	ב. ב
(שמות כ"א) כי יגח - אין נגיחה אלא בקרן, שנאמר: (מלכים א' כ"ב) ויעש לו צדקיה בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר ה' באלה תנגח את ארם וגו', ואומר: (דברים ל"ג) בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח.	דת"ר:											! ◊	ב. ב
מאי ואומר?												ז	ב. ב
וכי תימא, דברי תורה מדברי קבלה לא ילפינן, ת"ש: בכור שורו הדר לו.												!	ב. ב
והאי מילף הוא? גילוי מילתא בעלמא הוא דנגיחה בקרן הוא												ז	ב. ב
אלא, מהו דתימא כי פליג רחמנא בין תם למועד - ה"מ בתלושה, אבל במחוברת - אימא כולה מועדת היא ת"ש: בכור שורו הדר לו וגו'.												!	ב. ב
תולדה דקרן מאי היא? נגיפה, נשיכה, רביצה, ובעיטה.												■ ◊	ב. ב
מאי שנא נגיחה דקרי לה אב? דכתיב כי יגח, נגיפה נמי כתיב (שמות כ"א) כי יגוף												ז	ב. ב
האי נגיפה - נגיחה היא,												!	ב. ב

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ! proof-ראיה
---	---

מקרא-key:

Talmud Navigator

בבא קמא-ארבעה אבות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	דתניא:											
פתח בנגיפה וסיים בנגיחה, לומר לך: זו היא נגיפה זו היא נגיחה.												
מאי שנא גבי אדם דכתיב כי יגח, ומאי שנא גבי בהמה דכתיב כי יגוף?												
אדם דאית ליה מזלא - כתיב כי יגח, בהמה דלית לה מזלא - כתיב כי יגוף,												
ומלתא אגב אורחיה קמ"ל, דמועד לאדם הוי מועד לבהמה, ומועד לבהמה לא הוי מועד לאדם.												
נשיכה - תולדה דשן היא												
לא, שן יש הנאה להזיקה, הא אין הנאה להזיקה.												
רביצה ובעישה - תולדה דרגל היא												
לא, רגל הזיקה מצוי, הני אין הזיקן מצוי.												
אלא תולדותיהן לאו כיוצא בהן דאמר רב פפא, אהייא?												
אילימא אהני												
מאי שנא קרן? דכוונתו להזיק וממונך ושמירתו עליך, הני נמי כוונתן להזיק וממונך ושמירתן עליך.												
אלא, תולדה דקרן כקרן, וכי קאמר רב פפא - אשן ורגל.												
שן ורגל היכא כתיבי?												
(שמות כ"ב) ושלח - זה הרגל, וכן הוא אומר: (ישעיהו ל"ב) משלחי רגל השור והחמור, ובער - זו השן, וכן הוא אומר: (מלכים א' י"ד) כאשר יבער הגלל עד תומו.	דתניא:											